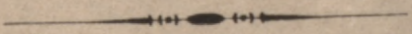

K. 37, 35, 36, 37, 38, 39, 40.

7

**Tehwijas
f e l e t o n s
1903.**

57-11.222
1-33, 41-53

Jelgavâ, 1903.

Rakstos eespeedis S. Allunans, Leelâ eelâ Nr. 21.

Дозволено цензурою. Рига, 20 декабря 1903 г.

Saturs.

Romani, nowelles u. t. t.

	Rum.
1. Wirfneeka meita. Romans no ungaru rakfneeka Serentscha Herzega. Latwiski no S. W.	1—6
2. Sawads gabijums. Kriminal-stahsts no Gerharba Steina. Latwiski no W.	7—12
3. Mahtes. Romans no Augusta Schmidta. Latwiski no S. W.	13—17
4. Meers buhdinàm. Romans no wahzu rakfneezes M. fon Elesteen. Latwiski no J. S.	18—28
5. Baroneenes noslehpums. Stahsts no Helenas fon Benizki-Bojja. Latwiski no W.	29—33
6. Marianna. Romans no Ernsta Ahlgreena. Latw. no S. W.	34—40
7. Gahrſchneeki. Romans is Masurijas no Richarda Skowronneka. Latwiski no J. S.	41—50
8. Pagraba djihwołli. No kreemu rakfneeka L. Andrejewa. Latwiski no J. S.	50
9. Ne ſchà, ne tà! Georgeeschu pasazina.	50
10. Kurlais kalejs. Nowelle no ungaru rakfneeka Kolomana Mikſata. Latwiski no J. S.	51—53

Sihkumi.

	Rum.
1. Meega ſlimiba. A. Pjatopolneeks.	13
2. Ja zilweks kluhtu 1000 gabus wezs. J. Pj—ks.	28
3. No ka faſlahw zilweks? A. Pj—ks.	51

Notes

Journal of the

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Handwritten: Samuēls

„Tehwijās“ feletons.

Nr. 1.

Trešchdeen, 1. janvārī.

1903.

Wiršneeka meita.

Romans no ungaru rakstnieka Ferentšha Herzega. Latviski no S. B.

I.

Orlaiju Sandors dabuja telegramu is fawa wehleschanas eezirkna: pahrwehlot bij wina pretkandibats eewehlets par tautas weetneeku.

Wišch bij warejis jau agrat domat, ka tā notiks; ka kahda launa parebšchana wina attureja, personigi eerastees us wehleschanam, tomehr wišch lihds pat beidsamajam azumirklim darija tapat, ka wiš weeglprahitigi laudis mehds darit: zereja us laimigu atgabijumu.

Izgahjuscho nakti wina atkal nepatihkams šapnis bij mozijis. Wišch šapnoja, ka gulus gultā un redfus dseltenu blahšmu, kura no ahra gahseslampas atšpihdot pee gutamās istabas greesteem. Wišch gulus tur ar garu laiku mozidamees, ais besdarbibas noguruscheem lozektēem, druhmu, aukstu, nošlumušču širdi, kamehr pa garu lehnām un šamešdamās kumulojotees us preekšču wišabas nepatihkamas domas, lihdsigi šamaitajušchās mašchinas sobainajam štreemelim. Raut tur taškumā kahda jauna šeweete ar šchauru gihmiti gulot apalschšemes telpās šahrkā, mozidamās ar garu laiku un nošlumušču širdi, lihdsigi winām, ais ilgās guleschanas pamiruscheem lozektēem, un šawas nabaga mirušchās šmadšenes nodarbinot wiswišadām druhmām domām. Ta esot wina šewwa, kuru wišch peezi gabus atpakal apglabajis. Šahrš esot zaurireššams, it ka no štikla taiššs, tani guletaja išštatotees, leelā attahškuna dehl, tik mašina, ka mašs behrns; bet baltajā gaišmas mirššumā, kahds wisapšahrt išplatotees, esot gaišchi redšams, ka guletajas gihmis išštatotees nemeerigs. Ne weens, ne otrs gan nešafot ne wahrbina, un tomehr katrs juhtot, ka abeem esot labi šinams, ko katrs domajot.

Guletaja it ka klusām šafot: „Šau atkal jauns aišnehmums, jauna hipoteka... Kad tad reiš šahšš domat par parada delbešchānu? Tu tatšču it ne par ko nebehdā, tikai bahrštees ar naudu, ka ar špateem, gan trumšodams, gan wehleschanās riškodamees... Par behrnu nedš tu, nedš krusmahte šišša ko behdā... Man tas wairs nawa eespehšams, jo esmu nomiruse... Un muišchās kungs, tas tewi tikai apšog.“

Orlaijs raugot guletaju meerinat:

„Šurpmat buhs šitabi. Došchos pats projām us muišču un raudšišču wišu nokahrtot... Muišchās kungu padšišču un par behrnu šahšču nopeetni ween gahdat... Tad lihšču tew uszelt škaištu kapa akmeni un ar poliškū

wairs pawisam nenobarboschos . . .“ Us to guletaja tikai skumigā balši at-
bilbot: „Tas buhtu jauki, ja tu to daritu; bet tu jau mehdsi tikai folitees un
darit nebari . . .“

Tā wini abi mehdsja ari wairaf gadus atpakať kľusu farunatees, naťis
laikā gutamā istabā. Tad gan winsch nesolijās zelt kapa atmeni, bet folijās
seewai nopirkt jaunu uswalku. Kopsch seewas nahwes Drlaijs tik beeschi sap-
noja tamlihdfigus sapnus, ka winam wajasbeja jau buht ar teem apraduscham;
tee atfahrtojās waj ik naťis un norahdija us zihnu, kahdu wina eefnu pilsona
apsina isjihnijās ar wina temperamenta weeglsprahtibu.

Ari tagad seewa winam dewa to paschu atbilbi, kahda winam jau bija
labi pasihstama: tahda dsihwe wairs neefot isturama. Wina glaunā, weegl-
prahtigā dsihwe, kura sahťās lihds ar wina atraitna gadeem. Jau sen winsch
buhtu scho dsihwi atstahjis, ja wisu wina gribas spehju nebuhtu ta dwehseles
nolaidiba nomirdinajuse, ko winsch klubos pastahwigi eelpoja lihds ar pee-
kuschpuchajeem zigaru duhmeem. Lai wina gribas prahts atkal waretu sahťt
darbotees, wajasbeja kaut kam fewischkam atgaditees.

Deenu pehz tam, nonahzis klubā, kur wina partijas peekriteji winu no-
schehloja un raudsija meerinat, winsch ar stipru apnemshanos isskaidroja: „Po-
litika man apnikuse. Tagad doschos us mahjam un palikschu par semneeku.“

Biteem bij schehl no wina schkirtees. Politika gan winam nepeegreesa leelu
wehribu, bet to teefu wairaf sabeedrigā dsihwē. Zif dauds nu tas eespehjams,
wehrojot Budapeshtas apstahklus, trihsdesmit diwi gadus wezu atraitni, kusch
ir tautas weetneeks walfis faeimā, brauz pats sawā ekipashā un rubeni atkal
dodas prom us sawam muischam un tur eet medibās.

Pateescham daschas beenas wehlatu winsch aishbrauza us Relewāru, us
mahjam.

Deenai austot winsch sehđās ratos, kas winam bij us twaifonu peestahťni
atshutiti preti, un pee tirgus laukuma nonahzis, eeraudsija few preekschā no
tehww tehweem mantoto ihpashumu. Muhra sehtu ap dahrsu, bes gala garos
schkuchaus un wezo dsihwolki. Akaziju krumos dahrsā, tapat kā fenat, swirbuli
notureja sawu kara-padomi; grahwis, kas gar dsihwolka logeem aishsteepās, ari
tagad bij pilns salnu un mehslu. No wahrteem skatotees wareja redset tahlu
projam pa garo leelzeku, lihds pat basnijai, gar kureeni patlaban lopus dsina
ganos. Saulite, patlaban lihsdama ahrā aish wihna-kalneem, kā seltit apseltijā
puteklu mahklus, kas no lopu bareem pazehlās gaisā.

Mahjas preekschā stahweja deenesťmeeki, sagaididami sawu pawehľneeku pahr-
brauzam. Wispirms Drlaijs nehmas sawu preekschpuiši nostrostit; tad fazija:
„Turpmat tā wairs nebuhs, kā lihds schim. Es pats wisu pahrsinashu, un ja
man juhfu dehl nosudis kaut ari tikai weens ausu graudinsch, tad jums ahdu
norauschu pahr azim. Jo sagti juhs man esat wisi kopā. Juhs, Zahn, neefat
saglis, juhs esat tikai ehfelis . . .“

To teifdams winsch burwis aiszirta zeeti un sahla pahргеhrbtees; pehz tam tab tihri waj trihzedams un drebedams steidsjas fraidit pa mahju no weenas weetas uf otu. Ehdama istaba winsch drusku apstahjas un pa rindai apluhkjoja pee feenas iflahrtas ainas; te aif burwim kaut kas eegrabejas, un tuhlin pehz tam pa burwu schkirbu eekumulojas kahds mas behrns, kas tikai masu gabalinu pazehlas no semes. Bij puifatis; kahds to no muguras pufes stuhma eefsch. Preefsch sawa wezuma tas bij par dauf masinsch un nopeetns. Galwa bija famehra par dauf leela, tikai azis un luhpas atgahdinaja mahiti. Rozinas bija faskrahpetas un winsch pats wifai nosmutajeas. Winsch it weenalbsigi un nopeetni eefschahpaja istaba.

„Nu, Bandin, tu gan lai nemaj nesini, kas es tahds esnu?“

„Tehte,“ behrns klufam atbildeja.

Tab masais atzerejas, ka krusmahte Bihse bija peekodinajuse, lai tehtem butschojot roku. Tiklihds winsch bij ispihbijis scho sawu usdewumu, Drlaijs winu usnehma few uf zekeem un tihri sabaidijas, manidams, zil tas bij weeglinsch.

„Kur krusmahte Bihse?“

„Suka matus,“ sehns atbildeja.

Uf ja — krusmahte Bihse jau mehdsa weenabi ween sukut matus, un to mehr winai tee weenumehr bija fajukuschi. Kad wina taifni matus nesukaja, tab atkal mehdsa wahrit seepes, waj ari barija zitu ko. Un ar schim paschu wahritam seepem wina sehnam tab if festdeenas masgaja kaku. Ar to ari bij padarits wifs audsinaschanas usdewums. Ja dauf, tab wina wehl schad un tab mehdsa sehnu pabaidit ar melno bubuli, kusch dsihwojot ala un Bandinu aifnesischot projam, tiklihds tas buhschot nerahtns.

Drlaijs manija, ka pats nesin, ko lai ar sehnu eefahf, un laikam gan ari tas it la juta, ka ir tehnam tikai par apgruhtinaschanu, jo tas klustinam atkal aiflihda projam if istabas, kamehr Drlaijs isgahja dahrsa.

Te winsch apsehdaas un nogrima dsikdomiba, la tas schad un tab mehdsa buht. Ta winu ar neaturamu waru pahrnehma un wifa spariba un dsihwes preeks la sudin issuda.

La winsch safehdeja wefelu stundu, warbuht pat pahra stundas, kad peepefschi auffs manija masu trofsni. Tur kahds nahza. Tas bij wina dehlens. Klufu dungodams tas weens pats tschahpaja pa zelinu, ar speeki rokâ, kuru schurp, turp wizinaja. Rule tehws pamanija, ka ejot masais weenu kahjiku schkuhza gar semi, it la klubs buhdams. Tur tas masais klifikitis tumshajâ alejâ, — pateescham, newareja nemaj eedomatees wehl skumigaku flatu.

Masais pamanija tehwu un gahja tam klahf. Maso rozinu tehnam uslizis uf zeta, tas sawa parastajâ skumigajâ balstinâ fazija: „Teht.“

„Bandin, ko tu sche dari?“

„Pastaigajos.“

„Par ko ar ziteem behrneem nerotafajees?“

Mašais neka neatbilbeja, bet šahka knibinatees ap tehwa pulkstena šehbi.

„Waj tew naw nekahdu paijinu?“ Drlaijs waizaja tahtaf.

„Ne.“

„Un zitu behrnu ari ne, ar ko rotafatees?“

„Ne.“

Neka un it neweena . . . Šhee abi jehgumi Drlaijam peepešči atstahja tif warenu eespaidu, ka winsch newitus šahka kofchtat luhpas. Winsch šahka usmanigi apluhkot dehla gihmiti, un šchis par daudš agri nobreedušchais gudrais behrna fejinsch tà isštatišas, it kà nemas nejaudatu smeetees. Laikam gan tehvam pamodàs ruhštuma pilnas domas, jo peepešči winsch eewaizajàs: „Klau, Bandin, kusch zilweks tew ir mihsch?“

Šehns brihtinu padomaja, tad atbilbeja tahdà balsi, kà kad behrni mehbs ko no galwas usfagit: „Man tehte mihsch un nabaga mamina mihta un labà krusmahte Lihje.“

Winam bija labà krusmahte Lihje mihta, kura winu tà seepeja un mašgaja, ka nabagam tihri waj elpa aishrawàs, nabaga mamina mihta, kuru winsch nemas nepasina, un tehte mihsch, kusch lihšš schim winam us seemas-šwehtkeem nebij eedahwajis ne šfahrda tauriti par diwdesmit hellereem . . . Nule Drlaijs pamanija, ka behrnam bija šaftrahpetee pirkšini apseeti ar baltam lupatinam.

„Waj krusmahte Lihje tew rozinu apsehja?“ winsch waizaja.

„Krusmahte Lihje ne, Suse man apsehja, Suse.“

Peepešči winam azis eemirdsejàs un šmaidi parahbijàs us luhpam, dširdot šcho wahrdu.

Tà tad weens zilweks pateescham bij winam mihsch, Drlaijs nodomaja pee šewis. Suse! Laikam gan kahda labširdiga kalpone, kurai wajadsès parahdit atšinibu, eedahwajot pahra kronus . . .

Winsch zehlàs augščà un gahja us istabu. Šehns winam šekoja zeeschi eepakalus, kà kahds paklaušigs funitis. Pee wahrteem winsch tehwu panahza. Tagad Drlaijam eeschahwàs prahtà, ka buhšhot sehnam kaut kas janopehrf. Winam bij tà, it kà kahds teiktu, lai eet un tuhlin ko nopehrf.

Tà wini abi šahka eet pa leelako eelu, škatidamees nabadšigajos pahrdotawu logos. Grahmatu pahrdotawas logà atrada kahdu bilšču grahmatinu, kas Bandinam tuhlin patifa. Tehws winam to nopirka. No pahrdotawas isnahkot ahra šehns peepešči šahka šauft: „Suse, waj dširdi? Suse!“

Celas otrà malà patlaban gar apteeku nahza jauna meitene un winai nopakalus tezeja diwi leeli lopu funi. Ta isštatišas kà tahdà daila lellite un gahja tif lepmi un drošči isšlehjuse galwu, it kà pateesbà buhtu jauns puika. Wina isštatišas balts kà taurinsch: bij balts uswalks, balta zepure, pat balti zimbi. Tikai šekes bij melnas, kuras pahra pirkštu platumà bija redšamas

pahr smalkajeem sahbazineem. Jaunkundšites sejs isskatijās tā društu tā faulē nobedšis, tā tas mehds buht tahdeem zilwekeem, kuri zauru wafaru beš faules farga štraibā apkahrt pa laukeem un plawam. Winas abi pawadoni bija weenfahrschi lopu funi, labi nobaroti un šposchi nofutati, ar šifnu un šudraba šprahšī ap kaflu.

„Suse, waj dširdi? Suse!“

Bandinšch peepešchi bij pawišam ustraukts; tik šchirgtu tehws to wehl nekad nebij redsejis. Winsch tihri nepazeetigi israhwa tehvam no rokas majo duhriti un tad waj šlupdams krišdams šteidsās uš eelas otru pušī.

„E—ē, Suse, ko es dabuju!“

Meitene nometās smiltis zetos, nobutšchoja sehnam waidšinu un isnehma no rozinas grahmatu.

„Doti škaišta grahmata,“ wina gaischā, škalā balši fajija. „Tas šche ir širgs, ta tur gows un šchitais ehšelis... Waren škaišta grahmata! Kas tad tew to eedewa?“

„Tehste.“

Meitene paškatijās uš eelas otru pušī un it drošchi palozija galwu pret Drlaiju, kamehr sehns ar šawām nošmulatām rozinām mihi šawai draudšenei glaudija kaflu.

„Wakarā paluhds tehtinu, lai winsch tew isstahsta un israhda bildeš... Man jaeet uš apteeku.“

To fajidama jaunkundšite iswilka roši, ko nehšaja aiš jostas aiššprauštu, un to sehnam peešprauda pee zepures.

„Wefels, Bandin!“ wina tad fajija. „Un nu ej labi stingri, tā tahds šalbats: weens, diwi...“

Atkal wina palozija galwu pret Drlaiju un tad lepni isšlehjušes eegahja apteekā, taišdamās durwis aiš šewis aišwehrt zeeti. Bet winas abi pinkaineew pawadoni elšadami špeedās pašak un abi eegahja lihds eekschā.

„Ta ir wiršneeka meita,“ grahmatu pahrdewejs fajija, kad Drlaijs šteidsās apwaižatees.

„Kahda leela isauguse! Nebuhtu pašinis.“

Bandinam gihmitis špihdeja ween aiš preeka; sehns bija pawišam pahrwehrtrees.

Krehšlai metotees to pašču deenu Drlaijs wehšreis šastapās ar šawa dehšlena draudšeni. Behžpusdeen winsch isgahja apštatit šawus laukus. Wina gruntsgabals atradās apmehram peešpadšmit minutu ilga gahjeena attahlumā no tirgus laukuma, winpus wihna kalneem, un šagahja robeschās ar wiršneeka Šimona plaseho gruntsgabalu, kas wisapkahrt bij apstahbits ar behršeem. Drlaija tihrumus apluhkojot wišur wareja tuhlin redset, ka šche gadeem ilgi seme neprahtigi kopta un plizinata, jo sehja isskatijās paniškufe.

Lihds ar šawu preekšchpuiši Jahni nonahžis lihds tihrumu winam galam,

Orlais jêw preefschâ eeraudfija uf kokeem apehnota zela sawu kaimiau, wirsneeku Simonu. Kopsch tas bij is deenesta isstahjees, tas mehdsja gehrbtees ziwil uswalkâ; tomehr wiseem medneeka swahrkeem un platmalei par spihiti wehl aifween wareja pasjht agrako karewi. Leeleem stingreem kokeem tas nahza eedams pa kuplo sahli. Pahra fokus eepakaf nahza wina meita, ar weenkahrfschu lauzeneeku salmu zepuri galwâ, pee kuras bija peespraustas farkanas pujenes, gehrbusès weenkahrfschâ uswalkâ, kas bija sabursits un wairaf weetâs ar saku sahli notraipits. Rokâ wina tureja tehwa speeki, ar ko daujsija pa nesahlem, kas grahwmalâ kupli auga.

Jau notahlem wirsneeks Orlaijam meta ar roku.

„Sweits, Sandor!“ winsch issauzâs.

Abi weens otram kratija roku.

„Dfirbeju, tu esot pahrbrauzis mahjâs,“ Simons fazija sawâ reschnajâ balsi. „Jr jau ari laiks, brusku gahbat par kahrtibu, jo sche eet deesgan traki.“

Plezus paraustidams Orlais atbildeja: „Te gan wairs nebuhs daujs ko kahrtot...“

Tagad ari meitene peenahza klast, un plato roku Susje uslikdams uf pleza, wirsneeks fazija: „Das mans masais meitens. Brangi paaudsis, ko? Nahkofschu gadu buhs jau jafschuhdina garee bruntschi, un tab jau warès prezetees. Stahwi jel taifni, Susje!“

Bet Susje jau tà tà stahweja it tà salbats uf wakt. Tehws ar meitu faskatijâs un pasmihneja. Uj pirmo azu usmeteenu bija redsams, ka wini weens otru labi faprata. Wini ari weens otram loti lihdsinajâs.

Tschetrus gabus atpakaf wehl wirsneeks bija bijis jahneeku pulka komandants. Ar firbi un dwehjelî karewis buhdams, winsch bija tif tahlu tizis, ka wareja zeret nahkotnè uf leelu karjeru; te starp dascheem wina pulka ofizeereem un ziwileestahdem atgadibjâs masa sadurschanâs. Bepartejigs goda wihrs buhdams, komandants bija tanis domâs, ka ziwileestahdem esot taifniba; bet schahdu usflatu augstakâs kara pawehlneezibas aprindâs istulkoja tà, it tà winsch nebuhtu deesgan eewehrojis militariskâs intereses, un tà tab wirsneekam Simonam wajadseja isstahtees is deenesta.

Wisi, kas wirsneeku pasina un sinaja, ar kahdu mihlestibu winsch darbojâs karewija deenestâ, domaja, ka schahda winam parahdita netaifniba uf wina atstahschot leelisku eespaidu. Bet laudis wihlâs tà domadami. Wirsneeks Simons nebij tas wihrs, kursch sawas leetas dehl fazeltu nesin kahdu trazi. Sinams, firbi winam neweens nejaudaja eeskatitees; bet tifdaujs sinams, ka winsch ne weebtin nesaweebâs, trefainâ wirsneeka uswalka weetâ apwekkot weenkahrfschas pilsona drahnas. Rahmâ peeklahjigâ garâ, ne weena ruhkta wahrdina neeminedams, winsch atwadibjâs no saweem beedreem un dewâs prom uf sawu muischu, ko bij no feewas mantojis. Kamehr winsch bij deenestâ, wina

pulks bereja par labako paraugu wiſâ armijâ; par ſemkopi palizis, wiſch ari ſawu muifchu drihſ pazehla par preeſchſihmigu ſaimneezibu.

Râ jau baſchdeen labs ſaimneeks buhdams, wirsneeks Simons mehſa labpraht paleelitees ar ſawu ſaimneezibu, un tâ tad Drlaiju uſaijinaja, lai nahkot wina ſaimneezibu apſklatit.

„Tew tiſ wajaga rebſet manus baroklus,“ wiſch ſajija. „Tahbus tu wehl nebuſſi rebſejis!“

Gahja apbrihnot baroklus. Wiſi trihs atſpeedàs pee zuhtu kuhſt ſeenas un wirsneeks, panehmis teewu lates gabalu, pa rindai ſahka biſſit ſawue mihlutus, kuzi tiſ ko jaudaja pakuſtetees. Tad wini gahja uſ glihtas werandas apſehſtees, kamehr kalpone paſteidsàs klahſ galbu. Tehws un meita tâ iſbadejuſchees ſahka koſt aukſto zepeti, kad lauku ſargs atnahza wehſtidams, ka ſaiminu barona gowis ganotees pa wirsneeka aſholinu. Wirsneeks ſaſchuta nn ſajija:

„Gowis wajaga dſiht mahjâs. Man jau ar barona kungu ari wehl zitas dariſchanae.“

To ſajidams wiſch paſehra ſawu ſpeeki un aiſſteidsàs lauku ſargam lihbſ, tâ ka Drlaijs un Suſe palika weeni paſchi. Wareja gaiſchi rebſet, ka meitenei wiſmihtak buhtu patizees ſkreet tehwm lihbſ; bet wina par warem ſawalbijâs un pat ſahka nopuhletees, zeeminam pakawet laiku.

„Waj eſat jau muſſu roſes rebſejuſchi?“ Suſe waizaja. „Nahkat, es jums parahbiſchu.“

Wirsneeka dahrs iſſklatijâs tihri tâ tahda roſchu iſſtahde. Wiſch pats kopa un audſinaja ſawas mihtakâs pukes ar leelu pazeetibu un leetpratibu. Egot gar roſchu kruhmeem, kas aiſ ſeedeem waj kuhſtin kuhſa, Suſe nogreeſa pahra ſkaiſtas tehjas roſes. Weenu no tâm wina paſneebſa Drlaijam, otu, ſkaiſtako, ſew aiſſprauda aiſ joſtas.

„Ram to otu puki nobomajat?“ Drlaijs waizaja.

„Tehtinam,“ wina atbilbeja.

Pagahja labs laiks, kamehr wirsneeks atnahza atpakat, un pa tâm ſtar-pam Suſe zeeminu iſwabaja pa wiſu mahju. Pee akas ſtahweja ſkaiſis kumelſch un duſmigi ſprauſlaja, ar purnu badidams ſpaini, kuzâ wardes bija ſarahpuſchâs. Suſi pamanijis, tas atſtahja wardes un, krehpes iſzehlis, ſteidsàs klahſ pee meitenes.

„Tſchilla! Sweits, Tſchilla!“ wina ſauza.

Sweegdams kumelſch ſtraidija ap Suſi, kamehr Drlaijs to aiſſina projam, gribedams meiteni iſſfargat no ſchi iſchetrakhajainâ zeenitaja pakaweem. Nu wineem ſahka nopakalus eet gailis ar waren kuplu ſekſti; tas duſmigi ſkati-damees ſoloja, kruhtis iſgahſis. Suſe tam paſteepa preti tuſchâs ſaujas.

„Baluhſ,“ wina ſajija, „naw neka... Nubeen, naw it neka.“

Drlaijam ſchahwâs prahtâ Wandinſch un wiſch eewaijazâs: „Zuhſ gan wiſi lai mihto?“

„Ja, wiſi,“ Eufe atbildeja ſtipri pahrleezinajuſès, un brihtinu apdomajuſès peemetinaja: „Tapeh3 ka ari es ik weenu zilweku miſlu.“

Nu Drlaijs nehmas ihſti ko mulki3u peefihmet:

„Tà tad paſaulè wehl ir ari tahdi zilweki, kuri miſlo?“

Meitene brihnodamàs paſkati3às uſ wi3u un ſazija: „Juhs tatschu ari miſlat ſawu dehlu... Kapeh3 juhs Bandinu nepanehmat lih3ſ?“

Ja, kapeh3 wi3ſch nebij Bandinu panehmis lih3ſ?

„Man nemaſ neenah3a prahtà...“

„Kad man buhs maſs dehls, es wi3u weenumehr nemſchu lih3ſi,“ Eufe ſazija.

Abi ſtahweja atſpeeduſchees pret ſchogu un ſtati3às projam uſ laukeem. Tahlumà wareja redſet wirsneeku un lauku ſargu; abeem labibas wahrpas ſneebſàs lih3ſ pat plezeem. Pagalmà ſah3às ſwinigs klufums, kah3s meh3ſ wakaros buht, nekufte3às pat ſlaido apſchu lapas aſas turumà. Un ſchini klufumà bija dſirdama miljoneem ſh3ino dſihwnee3inu un kniſliſchu ſaneſchana dabà.

Tagad wirsneeks pahrnah3a gawiledams, lih3ſigi irokeſu wirſaitim, kurſch pahrnah3 ar karà eeguhtu medijumu. Lauku ſargs wi3am bija atdſinis mah3às weſelas diwi gomis, kuras baronam peedereja.

Kad Drlaijs pahrnah3a mah3às, kruſtmahte Lih3e jau nepazeetigi gaidija uſ wakarimam. Kad wi3ſch bij paeh3is un kalpone eeneſa aiſbedſinatu lampu, pa watejàm durwim eetſchahpaja maſais Bandinſch ar ſawu bilſchu grahmatu.

„Waj tu wehl neeſi apgulees?“ Drlaijs uſpraſija.

„Teht, kaſ tas tah3s?“ ſehns waizaja, grahmatu atſch3irdams un uſ kah3du weetu rah3idams.

„Tà ir zebra.“

„Un ſchitais?“

„Wilts...“

Wi3ſch apſeh3às lampai blakus, lai labak waretu ſaredſet bilbes, un ſehns ſintahrigi rah3às tam uſ zekeem.

„Kaſ te ir ſilons, ſchitais Nil-upes ſirgs... Silonam ir diwi ilſch3na ſobi un garſch ſnukis, un ar ſcho ſnuki wi3ſch prot til weilli rihtotees, tà zilweks ar roſam...“

II.

Wirsneekam Simonam bija diwi brauzami ſirgi pahrbodami, kuras Drlaijs ga3ja apſtatit. Wirsneeks bij labs apreh3inatajs, kaſ prata ſawu labumu eewehrot, un tà tad kauleſchanàs, wi3wi3adeem jokeem mainotees, negribeja nemaſ beigtees. Tiſlih3ſ kaimi3ſch eenah3a ſehtà, Eufe lika atneſt kon3aku.

„Buhs druſtu jaemet,“ wirsneeks ſazija; „tad labak weilkees.“

Simona mah3as atradàs pilſehtinas augſchejà galà. Bij patih3kama gara eh3a, ar eku kra3ſota un ſarkanu bleka juntu. Blakus tai aiſſteepàs lupſ,

brangi ifkopts dahrs. Tiklab pats dsihwoklis, kà dahrs un wifs mahjas eerihtojums leezinaja, kà ihpafchneekam ir faprafchana un gaume, flatitees uf kahrtibu un glihtibu. Sehtà bija tahda kahrtiba, kà reti kur, un statka durwis spihbeja ween, it kà nule buhtu krahfotas.

Kamehr Drlaijs staigaja pa laimina mahjam, apstatidams pahrodamos firgus, winsch fastapàs ari atkal ar wirsneeka kundsi. Saubis gan mehdsja teikt, kà Simons seewu prezejis bagatà puhra beht; bet to neweens newareja leegt, kà winu lauliba bija, tà fatot, ihsti preekschsihmiga. Kalsenà, bahlà, labfirdiga kundse isslatijàs starp fawu wihru un meitu it kà mas nonihzis krahmins sch starp diwi statteem ofoleem. Winai fahka attihstitees wahriga firds taite un wina labi sinaja, kà winas muhschs lihdsigs faprehgajuschai glahsei: labà gadijumà tas wareja wehl ilgaku laiku wilktees, bet kahds mulkigs atgadijums to wareja kà uf rahweena nobeigt. Brihscheem wina ari pate, ar wihru weena pate buhdama, fahka eemineetees, kà schi jau juhtot drihsju galu; bet wirsneeks tikai pafmehjàs, faziidams: „Neeki, seewia! Droschi ween tu wehl pa otu lahgu apprezesees; sinams, tahdu wihru, kà es, jau gan wairs nedabus!“

Schirgtà un jautrà dsihwe, kahda ap winu kà pluhdin pluhda, ari isfargaja, kà flimigà kundse padaudsj nenoraisiejàs fawas flimibas beht.

Wirsneeks un Suse mehdsja mahiti isturet kà kahdu behrnu, kuras tikai preeksch tam, lai to mihto un lutina, bet ar kuru nedrihtsi runat par i peetnam leetam.

Wafaru wini leelako datu pawadija tikai dahrsà, lapenè. Schi „Icpene“ bija pateefibà wefela isbuhwe ar daudsj tornis cheem un lodsi neem; ta bija kahdà laufhaimneezibas issstahdè noberejuse par pawiljonu un wirsneeks to bij wehlatu nopirzis. Seenas bija apauguschas ar wihtnem un ahrsenu efejäs fneedsjäs lihds pat augstakajam tornis cham. Schini lapenè wini mehdsja ehst, sche wirsneeks strahdaja, sche ari fanehma wifus zeeminus, kas wineem bija tuwaku pasihstami. Zituz gada-laitus atkal wiswairaf mehdsja pa deenu ufturetees rakstamà istabà. Tà bija nosauktas ihpafchas telpas ar tichetreem logeem, kuras bija eerihkotas pa turku gaumei, seenas ar breefchu rageem un eerotscheem ispuschkotas, kamehr grihda bija ar lahtfchu ahdam un austrunneeku tepikeem ifflahtha. Suse mehdsja labpraht atgultees uf plata diwana, kas gar seenu aifsteepàs, un labpraht ari eeelpoja tabakas duhmu smarfchu, kas istabà isplatijàs. Ar daschadeem raksteem un fihmejumeem apklahtais leelais rakstamais galbs, kuru wirsneeks rudenos mehdsja ne reti wehl aptraut ar kirbiseem un turku kweefchu steebreem, bij weenigà weeta, kur istabas-meita nedrihtsteja pat puteklus noslauzit. Wirsneeks wifai daudsj fihmeja, it ihpafchi seemas laikà; se-wischi winam bija leela patifschana fihmet grahwjus femes appluhdinafchanai un nosufnafchanai, tahlatu semkopibas mafchinas un jaunifgudrotus apzirkaus labibas klehtim. Par laimi winsch bij wehl tan finà deefgan prahtigs, kà faweem jaunifgudrojumeem neifweeda naudu. Reifem winsch fawus ifgudro-

jumus peedahwaja maschinu fabrikanteem, un daschbrihd tee ari tos nopirka, tiklihds israhbijàs par leetojameem. Tahbi isgudrojumu sihmejumi, là ari wis-pahreji semkopibas rakstu studija bija wirsneeka weenigà nodarbošchànàs.

Breetsk dailiteraturas winam nebija jehgas un politiku winsch newareja eeredset. Gan daschi mehginaja winu peedabut, lai jel sahkot peedalitees pee wehleschànau zihnam; bet winsch baidijàs no politikas là behrns, kas reij pee uguns sabedsinajees.

Daschbrihd, weenu waj diwi reises mehnest, winsch lika aishuhgt fergus un tad aishrauzà us komitata galwaspilsehtu.

„Schodeen tehtinsch grib usdshwot,“ Suse tab mehbsa là jokodamàs fazit.

Deenu pehz tam tab wirsneeks ar isfleetàm uhsam staigaja pa mahju un reschànà bals flaneja wehl ottawi semaku, nekà agraf. Pusdeenu ehbdams winsch tab isdsehra loti dauds soda-uhdens, un wehslaku, kaseju padsehtris, sahka seewai stahst it famous peedshwojumus, it là firdsapšina winu mozitu.

„Datkam gan atkal buhfi drusku par dauds saki usdshwojis,“ bahlà kundse tab fazija pashmihnedama.

Tab mehbsa atgabitees, ta winsch seewu panehma là tahdu masu behrnu, pazehla us augšchu un apsehbinaja sew us zekeem, par spihiti wiseem preti spahrišchànàs mehginajumeem. Seewa tab smaibidama bahràs un pee tam laimig winam peeglaudàs pee kruhtim, lamehr Suse là tahds greifširdigs schunels lunzinajàs aplahrt.

Puszadu atpaka Simona mahjeneeku skaits bij par weenu perfonu pawairojees. Agate Relemen jaunkundse bija peenemta Susei par audsinataju. Ropsch Susei jau sahka schuhbinat garakus bruntschus, wezaki beeschi ween spreeda, ta wajabsehshot winai gahdat lahdu perfonu, kura lai nodarhojotees ar meitenes audsinaschànau un wehslaku flimigàs mahtes weetà peeauguscho jaunawu eewedot atklastibà. Par schi usdewuma ispilbitaju tab peenehma Agati Releman jaunkundsi, kuru wineem winu Budapešchtas rabi bija eeteikusch. Jaunkundsei bija saws skolotajas diploms, ta bija jau wairaf aristokratiskàs gimenès ispidbijuse mahtes weetu un bija ari pashstama là rakstneez seeweeschu audsinaschànà. Sinaja stahst brihnuma leetas par to, zif wina esot smalka un zif zehleem usskateem. Winai paschai esot prahws mantojums, un tad schi paklausot wirsneeka usajzinajumu, tad to darot newis naudas dehl, bet, là pate teiza, tapehz, lai waretu us laukeem usturetees, patishkamà gimenè, un spehtu nobeigt sawu leelo enziklopedisko fazerejumu „Seeweetes usdewums, wehsturigi apluhkojot“.

„Pšnigi kahrtibà,“ wirsneeks fazija. „Dofin winai weenu istabu, kur ta war pehz patishchànàs stahswet. Wismasaf mums par dauds netinasees pa lahjam.“

Deemschehl, lolotàs zeribas wis nepeepildijàs. Agates jaunkundse atbrauzà ar weselàm leelàm kastem, kuras bija pa dafai ar grahmatam, pa dafai

ar manuskripteem pilditas. Wina pate bija uzirtusēs waren lepnā zela uš-walkā, ar spalwam ispuschkotu platmali galwā, kura ihsti lahgā wis nepeedereja pee winas wezā, nowihtuschā gihmja. Uš brokastim wina atnahja, isgehrbusēs schpizu ušwalkā ar isgreetām kruhtim, un ehdot sahla til walobigi runat, ka Suse til ko neshla raubat. Wirsneeks ar feemu titai skumigi fastatijās, it kā gribedami weens otram waizat: „Waj mums tas bij wajadšigs?“

Gesahot wini wiš bija tihri nobihjuschees par Agates jaunkundses ner-wošo istureschanos; bet pehz daschām nedelam sahla pahrllezinatees, ka pateesibā Agate esot it lahširdiga meitene, ar kuru warot it labi sadshwot kopā, titai newajagot uš winas dihwainajām šewischlām ihpaschibam greešt wehribu. Klumā daschu labo reisi wareja par wina pasmeetees; bet lihš ar to sahla ari wina eemihlet. Kad wirsneekam nebij ko zita darit, tad winsch sahla wina pakaitinat un ar wina pastrihdetees par dascheem jautajumeem, kuroš — kā winsch pats labi sinaja — wina aishween palika par ušwaretaju. Schis polemikas winam mehdsja buht par patihkamu laika-kawekli šewischki pehz wakarinam. Kad Suse un tehws aishbrauza uš pilsehtu, waj atkal isgahja lautus apstatit, tad Agate palika pee wirsneeka kundses; wina nemehdsja nekad kur iseet, tapehz ka baitbijās no faules stareem, tee winai nodedsinaschot balto gihmja ahdu. Simona kundse newareja ween isprast, kā Agates jaunkundsei, tā muhscham mahjās dišwojot, bij sinami waj beidsamee notikumi, kas gimenēs mehdsja atgaditees, un wina prata stahstit nesin lahdas bahbu walodas is wisas aplaimes.

Kovsch ta laika, kad Drlaijs sahla wirsneeku beeschaki apzeemot, Agates jaunkundse uszirtās wehl smaltakās drahnās un iswilla no kastes ari sawu lornjonu (brilli) ar selta kehđiti. Winai loti intereseja schis zilweks ar wina druhmo flateenu un bruhni nodedguschajeem waigeem, kusch azim redjot šhe masajā pilsehtinā garlairojās. Winai tā ween bij, it kā lahds teiktu, ka Drlaijam wajaga buht peedshwojuscham lahdu aishgrahbigu romanu; warbuht tam wehl tagad smelbseja ta pate asinainā rehta, kura titai feeweetem eespehjama isdseedinat. Deemshchl, kaiminisch israhbijās par tahdu flimneeku, kam nebij ne masafās jehgas no tam, lahdas sahles war lihđset un zil zehlā dišchenibā Agates jaunkundses dwehsele zenschas parahditees. Winsch mehdsja wismihlak usklaufitees Suses behrnischigajā plahpaschanā, waj atkal ar wirsneeku spehleja partiju schacha.

Wirsneeks bij par daudš faradis ar sawu kaiminu, un nepagahja gandrihs ne weena beena, kad winsch neaissteigtos uš pilsehtinas wina galu, aishnesdams waj lahdu staislu milšigu kahpostu galwu, waj ari zitu lahdu no saweem dahrsja augleem. Beeschki ween Suse gahja tehvam lihđsi, un laut gan Agatei it nebuht nepatika, ka ta turp gahja, meitene it sinkahrigi apstatija Drlaija mahjas un kuhstis. Wirsneeks pats greeša wisleelako wehribu uš sawa kaimina faimneežibu. Pasihdams beidsamos truhumus, winsch ari aishween sinaja pateikt ihstos lihđseklus, ar ko tee nowehrschami. Tas tatschu bij wina

ihstais darba lauks, isdomat daschdaschadus plānus un projektus, un tā tad nepagahja ne zif ilgs laiks, un winsch jau draugam zehla preefshā wefelu rindu preefshifumu, tā šaimneezibu pahrlabot.

Ari ar damam Drlaijs drihs eedraudsejās. Kad Euse, kuru mahjās mehdsja wifai islutinat, kahdreis tihri neeka dehł fakla usmest urskulas, mahte winu israhja, fazidamā:

„Tawā weetā buhdama es tihri kaunetos no Drlaija.“

„No Drlaija?“ Euse smehtās. „It tā tas buhtu šweshineeks!“

Ka wina pateescham Drlaiju neusluhtoja par šweshineeku, israhbijās kahdu beenu, kur wina tam israhbija wifu šawu mantu.

Wina rahbija Drlaijam ari kahdu krahschni isstrahdatu wehdeklī no silona kaula, uš kura bija redfamas glihtas amoretu glesninas. Sem tām bij lafams wahrds: „Refalwiju Zahnis.“

„Tas kahds koti flawens daitneeks,“ Euse passkaidroja.

Refalwijs bij wirsneekam attahłaks radeneeks. Tā ka tas bij bahrenitis, tad wirsneeks bij tam isgahdajis skolu kadetu-skolā; bet sehns nebij nepawifam mahzisees, bij bijis ismanigs tikai uš nedarbeem, uš šeenam sihme dams karikaturas no šaweem skolotajeem. Tad bij teizis, ka schim prahts nefotees uš glesnoschānu, newis uš kara beenestu. Scho gudribu winsch bij smehtis no kahda daitneeka, kusch daschus gabus atpakał bij zelodams nonahzis wina dsimtenes šahbichā un, pamanijs uš tahpeles kahdu sehna sihmejumu, bij paregojis, ka sehnam esot leeliskas dahwanas uš sihmešānu. Tā tad beidsot wajadseja Refalwiju isnemt is kadetu-skolas, ja negribeja, lai to issweesch. Nu Simons winu suhtija uš Winchenes daitneeku akademiju. No tureenes tas dewās uš Parisi, kur ar šawu pirmo leelako darbu, „šwehtās gimenes“ glesnojumu, eeguwa sinamu eewehribu, tā ka wina glesnu nostahbija pat starp tām, kuras šazentās pirmās goda algas dehł. Kopsch ta laika winsch bij bijis tikai weenu weenigo reisi Ungarijā, kur šenakais neewehrojama is skolas puika nu parahbijās par smalku, glaunu pariseeti. Wirsneekam winsch til reis waj pahra reises gadā aistrakstija, par wina jaunakajām glesnam ari deesgan reti bij kas dsirdams; bet Simons labi sinaja, ka Refalwijs Parise saki dsihwojot un ka tam esot lepns atelje, un tā tad špreeda, ka tam wajagot labi dauds naudas pelnit.

Euse mehdsja beeschi ween runat par Refalwiju. Kad daitneeks bij beidsamo reisi Kelewarā zeemotees, tad klusajās wirsneeka mahjās laizinu pastahweja neparasti jautra dsihwe, un daitalai meitschai wehl aishween stahweja prahtā schis beenas.

„Raut winsch atkal muhs drihs apzecemotu, lai ari juhs ar winu eepafihstatees,“ wina reisem fazija uš Drlaiju.

Schoruden wirsneeks, nesen atpakał galwaspilehtā buhdams, bij atwedis lihbsi jaunu weeschnu, Klaru Simon, šawa wezakā brahla meitu. Drlaijam schi flaištule bija pasihstama jau no ta laika, kad winsch par tautas weetneeku

usturejās galwaspilsehtā; ta bija labi pašstama no ballēm un sliidotawam. Wina gan bija gabus ischetrus waj peezus wezaka par Sufi, bet isfkatijās daudš fkaistaka, nekā Sufe, un tā tad Sufe nebuht nepreezajās par mahfžas atbraukšanū, kaut gan zitad aisween labpraht mihleja mahjās zeeminus.

Rahdu rihtu nogahjis pee kaimina, padoma deht, Drlaijs Sufi fastapa weenu pašču dahrsa pawiljona preefshā. Ta staigaja sagehrbusēs itin jaunā uswalkā, sweedru zimbeem rokās, bet zitabi isfkatijās tā kā faihguše.

„Tad ta juhs schodeen waren uszirtuschees!“ kaiminšch peefihmeja.

„Mama tā gribeja, jo wafar wafarā Klara atbrauza is Budapeshtas... Ra tikai juhs to redsetu! Tihra fihbā! Swahrki fihda lentam, fihda sekas... Sakat, waj jums Klara labi patihf?“

„Reefmu par to wehl ne domat eedomajis... Tikai to redsu, ka jums wina wis ihsti nepatihf.“

Sufe skumigi purinaja galwu, atklasti atbildedama: „Taisniba gan; bet ko lai daru. Tehtinšch mani schodeen jau isbahra par to... Bet winas augstiba wehl aijween newar peezeltees, kaut gan man jau kā wilkam gribas ehst.“

Tā pagahja wehl laba pusstunda. Tad ari Klara ijnahja dahrsā u wifai jautra buhdama fawweizinajās ar Drlaiju. Wina nebuht nebija fihd gehrbusēs, schis deenas apgehrbs bij weentahrschs wilnains uswalks, pehz jar nakās rudens modes glihti pašchuhts. Sufe it stihwi isturejās, sehbedama pee fawas sweestarmaises, un wirsneeks bij atkal apwiljis fawus medneeka swahrkus.

Klara, kuru Agates jaunfundsē jau fenat bija minejuse kā weenu no wilabal usaudfinatām galwas pilsehtas meitenem, pateescham wareja buht wifai patihfkama un peemihliga, kad tikai to gribeja, — un schodeen wina taisni to gribeja. Pee galba wina bija waj weenigā runataja un pašču newainigako lelles fejnu rahbidama wifai walodigi plahpaja, stahstidama par faweem peedfihwojumeem galwaspilsehtā un tā isfildamās, it kā to Sufe stahstitū. Pateefshā winu ari wareja ar pilnu teefbu dehwet par fkaistuli, jo wina bija flaika un pilniga auguma, gaischdselteneem mateem — taisni tahdeem, kahdi bija Sufes ideals — un tif daitu balsneju feju, ka widus laiku mihlestibas dfejneeki to buhtu falihdsinajuschī ar rosem un lilijam; turklast winai wehl bij brijnum flaiistas azis, tif filas, kā rudju puķes.

Nakti, kad abas meitenes jau bij apguluschās, Klara peepeschī fahla ar mahfžu farunatees.

„Waj fini ko, Sufe, tas Drlaijs jau pahrwehrtees tihri par semneeku.“

„Pateescham?“

„Kamehr winsch Peschtā usturejās, bij pawifam zitadafs. Tur bij waren glauns kungs. Tagad runā tikai par kufurusu un aujam.“

Brijtinu klusejuse, wina atkal ceewaizajās: „Tu, waj tif tu nesahz uf winu domat?“

Suse nemaš tuhlin nefaprata, ko mahšiza domà, un tapehž waizaja:
„Es waj? . . . Ko tu teizi?“

„Nu ja, waj nefahž uš Drlaiju domat? Mums meitenem tahdàs leetàs wajag žitai ar žitu ifrunatees.“

Suse tà nobaidijufès pazehlàs pusehžbus gultà un azis eepelhtufe pa-
statižàs uš Klaras gultu, kur uš špilweneem bija redšams apalšč rolas stilbs,
šneega baltumà, un masa ar žimbu apwilfta rozina. Proti, Klara mehđja ari
gulet eedama apwilft žimbus.

„Es . . . es nedomaju ne uš weenu pašču . . .“ Suse stotijàs.

„Tas ari itin pareiši,“ mahšiza meerigi runaja tahtaf. „Pažra gabus
jau wehl wari gaidit un bagata ari eš deešgan . . . waj tew nu wajag šta-
titees uš tahbu atraitni ar masu behrnu . . . Es turpreti wairs neešmu wis
glušči jaunà, bagata ari ne . . .“

Suse newareja tikt ihsti gudra, ko mahšiza ihsten gribeja; bet til dauf
na nomanija, ka ta bij kaut ko breešmigu fažijufe. Širds winai šahka ditti
st. Wina tikko nelehža ahrà no gultas un bašàm šahjam neštrehja projam
ee mahtes. Bet tad apmeerinajàs, eetina galwu apsegà un iškàs ešam aif-
šigufe.

Klara nodšihwoja pawišam feščas deenas Kelewarà un wišu ščo laiku
Drlaijs nešpehja grošit Klaras domas par winu: wišč bij pahrwehrtees par
šemneetu.

Trešhajà deenà Susei eeshahwàs prahtà, ar Klaru mafajos ratos aif-
braukt un apštatit laukus. Tehws jau bij kopsč agra rihta tur ahrà. Maso
ratu preeščà bij aifjuhgti diwi wežigi ponniji. Winas bija patlaban pee at-
menu tilta nonahšufčas, tad šahds jahščus dewàs ščurp un lehža pahri par
leelžeta grahwi. Tas bij Drlaijs. Wišč it peešahjigi šweizinaja damas,
litàs ešam pee wišai jautra prahta un tàs pawadija lihšf puštai. Wirsneeks
bij nesin kur nošudis laukos, un wiš trihs nu šahka winu meklet.

Suse pirmà to eeraudšija; šawu plato šalmenizu wizinadama wina šahka
šteigtees tam preti, neko nebehdadama par leelajeem ščuršneem tihrumà. Klara
un Drlaijs winai lehnitem šekoja, pa ešmalì eedami.

„Išgahjuščo gadu ap ščo laiku mehš wehl bšihwojàm Margreetas šalà,
ščini kraššhajà femes šuhriti, paščà pilšehtas widù,“ Klara peešihmeja.

„Pateššam?“ Drlaijs tà apjuzis waizaja.

„Juhs jau ari tur bijat . . . Reiš, metàs jau kreššla, mehš ištaižajàm
waj wišu šalu . . . Bij til ščunigi, tà jau daščdeen rudeni, un tomehr til
šlaisi . . . Wehl tagad atžeros beidšamo wahrbiaku, ko juhs toreiš fažijat . . .
Waj juhs ari wehl atžeratees?“

Drlaijs štatijàs, roku turedams pahri par azim, kur Suse aifšteidšàs.

„Ne, pateššam wairs neatžeros.“

Klara jahka kudit luhpas un zeeta klusu. Tas zilweks pateescham bij tihrais bauris!

Kopsch schi brihscha wina ilgojäs buht atkal atpaka! Buda peschtè, kamehr wirsneeks pehz feschàm beenam ari wina atkal aisweda atpaka! us mahjam. Susei tà flogs nowehlàs no kruhtim, un otu rihtu wina atkal jau bes zepures un zimdeem bshwoja ar Bandiau pa dahrsu. Drlaijs atnahza behrnam palat un jahka ar meiteni plahpat.

„Klara jau projam?“ winsch waizaja.

„Ja, kopsch wakar watara . . .“

Suse brihtinu tà tà padomaja, tad Drlaijam skatijäs teescham azis.

„Drlaij, gribeju jums ko waizat. Baj til nebuchfat dusmigs?“

„Nu fakat, tilai fakat.“

„Baj juhs prezetu Klaru?“

Drlajs jau bij apradis, ka masà wisu isteiza, kas tai prahtà schahwàs, un tà tad winsch ihfi atbilbeja: „Ne.“

„Par ko ne? Wina tattschu toti skaisa!“

„Seewu neprez tilai skaisuma deht.“

„Baj juhs mani prezetu?“

„Ja es buhtu jaunaks, tad ja.“

„Kapehz?“

„Tapehz ka juhs esat bagati.“

„Naw taisniba! Tapehz juhs manis wis neprezetu.“

Drlajs jahka smeetees. Nu winsch noprata, ko Suse gribeja.

„Redseet, domaju, jums tahda masa, laba firsnika.“

Suse jutàs esam apmeerinata par to, ka wina labà firbs bij usw rejuse mahsizas skaisumu. Wina eesteidsjäs istabà, un us eelas isgahjis, Drlaijs bshirbeja, ka eelshà tur kahds jahk nejschelligi dauhit flaweeres un usspehlet jautru bjeefminu.

III.

Seema norisfnajäs, tà jau ta daschdeen mehds us laukeem norisfnatees. Dezembri usfniga sneegs, un pilsehtina zaur to dabuja glihtaku, patihlamu isfkatu, it tà eelas buhtu ar wati isflahtas. Wikàs, it tà nami atrastos tuwal zits pee zita, un swana fkanas pusdeenà atskaneja flaki un patihkami.

Simons bij sehtà lizis eetaifit masu flidotawu, kur Suse ar Bandiau zauràm pehzpusdeenam flidinajäs. Krehslai metotees Drlaijs pats mehds atnahkt behrnam palat un tad wehl palika kahdu stundiku, ar wirsneeku spehledams partiju schacha. Tad behrni peekusufchi apsehàs pee flimigàs mahjas mahtes, kamehr abi tehwi us ruhtainà kaujas lauka iszihniya fshwus zihnius.

Bawafarim tuwojotees wirsneeks Simons atkal bij klast ar faweem preekschlikumeem un padomeem, tà buhtu Drlaija fainneeziiba wislabal pah-

labojama. Tagad viņš jau pats šakla apstātīt Drlaija mahjas, istaigajās pa dahršu un isbaušijās ap mahju pakškeem.

„Uš eelas pušī raušim tos wežos logus ahrā un taišim pawisam astonus jaunus.“ viņš šazija. Tad lišim logus nokrahšot bruhnus, pašču namu gaischi dseltenu, tā ka lai dabon pawisam zitu isskatu... Sinams, jauni wahrti jau nu gan ari buhtu wajadšigi... Uš dahrša muhra-šehtas uštaišim augstu terašī, lai war pahrredšet pus pilšehtu... Kas tur paščā dahršā buhs darams, to wehl pahrdomašim... Šhinbrihscham tikai gar grahwja malu fastahbišim fastanu fokus...“

Rahdā šaulainā pawafara beenā Drlaijs patlaban noškatišās, tā muhrneeki strahdaja ijmuhredami jaunos logu zaurumus, kad eeraudšija Sufi no basnijās pušes nahkam šhurpu. Wina nahza kopā ar garidsneeku un wezo dakteri; nopakalus tezeja winas abi šuni. Mašā bija waren isposušēs šawā pirmajā garajā ušwalkā, šo bija pa dsimumdeenu dabušufe. Wina bija bijuše basnijā, peeluhgt Deewu par šawu laizigu un garigu labklahjibu un pehz beigteem deewawahrdeem bija šakhuše pastaigatees pa pilšehtinu. Pēe mah-
stam dšihwolka wina fastapa rešno basnijkungu, kūršč winai bij labi pašh-
un ar kuru wina šakla pakirzinatees.

„Augsti zeenijamais kungs, luhdsu man nobutščot roku, jo kopšč šchis deena esmu leela dama.“

„Aha,“ basnijkungs šazija. „Kam dsimumdeena, tam jadow magaritščas.“

„Nu labi. Man ir diwi gulšchi, tos waram konditorejā nodšert.“

„Zelā wini fastapa kahdu zitu Sufes peeluhdšēju, wezo dakteri.“

„Nahkat lihbsi,“ Sufe šazija. „Tad tos diwi gulščus drihsaki noteefāšim, jo daktera kungs ari mahl labi eemest.“

Tā wišī trihs nu rokās šakehruschees, dewās uš preekšču. Tad wini pamanija Drlaiju mahjas preekščā un apnehmās ari to pazeenat, tas ir, ja tikai viņš gribēs Sufei butščot roku.

Te winus wirsneeka wežais šulains panahza. Tas škreekščus šteidsjās šhurpu, beš zepures, beš šwahrkeem, — tā Simona laudis nereti wareja dabut redšet uš eelas.

„Jan, Jan, kas ir?“

„Daktera kungs, nahkat, nahkat drihs...“

Sufe metās bahla kā krihts.

„Mamina...“ wina šostijās.

„Zeenmahtei pawisam nelabi... Un preilenite ari lai škubinotees uš mahju...“

(Turpmat wehl.)

Довожено цензурою Рига, 28 декабря 1902

Dr. J. S. Kallane, Jelgava, Beesē eelā Nr. 21.